

[Udenrigsministeren]

Jeg synes også, man i dag har lov til at sige, at det, som hr. Svend Auken kalder nøl, som jo altså er aftalt partierne imellem, er noget, vi har hørt før, nemlig forud for den franske folkeafstemning. Sådan med lidt bagklogskab i hovedet har vi egentlig båret os ganske fornuftigt ad alle sammen derved, at vi ikke i hast har lagt nogle danske synspunkter frem, men at vi har ventet og set, hvordan det europæiske landskab udviklede sig. Vi har jo set, hvordan det har udviklet sig i en retning, som har gjort det lettere for os at få lydhørhed for en række af de ting, der for et par måneder siden var danske særstandpunkter, men som i dag er blevet fælles standpunkter. Dermed har vi fået indsnævret det antal synspunkter, som vi alene skal skaffe danske særordninger for.

Jeg håber, at den misforståelse hermed er fjernet fra debatten, for det kan kun gøre et i forvejen vanskeligt arbejde endnu vanskeligere, hvis vi på den måde går fejl af hinanden.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det er tidligere på dagen blevet sagt, at ethvert parti selvfølgelig kan tage sit eget standpunkt i enhver sag og forfægte dette. Det er på den flade hånd.

Jeg har hele tiden haft på fornemmelsen, at hr. Svend Auken nødig så, at der skulle gå partipolitik i denne nationalt så overordentlig vigtige og langtrækkende sag. I lyset af denne forståelse af hr. Svend Aukens hidtidige holdninger kunne jeg ikke fatte baggrunden for den tale, vi hørte for et øjeblik siden. Det virker på mig – for at tale lige ud af posen – som om det her altså ikke er det, man normalt kalder partipolitik, men det er partipolitik inden for et enkelt parti, der her har fundet vej til talerstolen og søger at skabe vanskeligheder for denne for os alle så brændende og så væsentlige sag.

Minsandten om ikke hr. Svend Auken til sidst sagde noget om, at det skal ikke ske under trusler. Hvad er dog det for et ord? Hvem er det, der har fremsat trusler imod hr. Svend Auken eller Danmark eller nogen som helst?

Jeg synes, at Danmark har mødt en meget stor portion af forståelse og imødekommelse. Så hvorfor lancere sådan et ord om, at det skal ikke ske under trusler. Næh, det skal måske ikke ske i en uge, hvor der er to tirsdage eller i tordenvejr eller ... Hvad er det for noget at

bringe på banen, hr. Svend Auken? Jeg fatter det slet ikke.

Jeg forstår heller ikke talen – og dér er jeg helt enig med udenrigsministeren – om nøl. Socialdemokratiet har jo deltaget helt ivrigt og korrekt og sagligt i de møder, der har været i statsministerens regi mellem partierne – og alle partier – om, hvordan vi griber den sag an, og der har ikke været nogen uenighed af en art som den, hr. Svend Auken her har antydnet. Så derfor mener jeg, at hverken den danske regering eller vore partnere i EF fortjener den udtalelse, som kom fra hr. Svend Auken i dag.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg er ude af stand til at kommentere hr. Arne Melchior's indlæg, for jeg er ikke rigtig klar over, hvad det egentlig er, hr. Arne Melchior anklager mig for.

Jeg har den opfattelse, at det mest brændende punkt for os overhovedet er at finde et forhandlingsresultat, der ved en folkeafstemning kan accepteres af den danske befolkning. Og hvis det resultat, der kommer ud af forhandlingerne, alene bliver Maastricht plus hensigtserklæringer om åbenhed og decentralisering, ledsaget af – dér må hr. Arne Melchior undskylde mig, det har nu indgået som en kraftig andel af debatten – forudsigelser om, at hvis ikke der stemmes ja, kan selve medlemskabet for Danmark være sat på spil.

Hvis det er det scenarium, der bliver lagt frem, så spiller vi hasard i forhold til den danske befolkning. Derfor er det, jeg er så bekymret for, at man ved de lejligheder, man har, over for den internationale offentlighed, over for andre regeringer, da ikke med større styrke gør opmærksom på, at sådanne beroligende hensigtserklæringer for Danmarks vedkommende ikke er tilstrækkeligt.

Jeg står her med interviewet med udenrigsministeren i International Herald Tribune dagen efter den franske folkeafstemning, en gylden lejlighed for udenrigsministeren til at gøre opmærksom på, at åbenhed, demokrati – som vi jo alle er tilhængere af – og mindre centralisme ikke er tilstrækkeligt for Danmarks vedkommende. Der skal en særordning til for Danmark. Alligevel forsømmes en mulighed, selv om man bliver stillet direkte over for spørgsmålet, til at gøre opmærksom på dette,